

[Alfred Hansen]

står i den skriftlige fremsættelsestale, og det, der står i § 37. Jeg er særdeles interesseret i at vide, om amterne, hvis amtet skønner således, da kan undslå at give den specialpædagogiske bistand også til børn, som endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Jeg er naturligvis også meget interesseret i de vilkår, som gives børn fra den nuværende særforsorg efter udlægningen 1. januar. For mig er det meget afgørende, at der ikke finder en standardforringelse sted; jeg mener, at standarden de seneste år inden for særforsorgen og åndssvageforsorgen ikke har været af en sådan størrelse, at vi kan være det bekendt. Jeg mener, at man på dette område, hvis klientel i allerhøjeste grad hører til de svage i samfundet, har skåret lidt for dybt med sparekniven.

Jeg nærer – og det gav jeg også udtryk for da vi behandlede hele særforsorgens udlægning – en skepsis over for, hvilke økonomiske midler der ville blive stillet til rådighed, så man rent faktisk fik mulighed for at tilgodese det enkelte barn i klassen. Jeg mener, at det her er meget påkrævet, at man i de klasser, hvor integration vil finde sted, giver større mulighed for at basere undervisningen på støttelærerprincippet og/eller nedsætte klassekvotienten. Jeg mener, det er meget vigtigt, og det vil selvfølgelig også fremgå af regeringens ændringsforslag til finansloven, hvilke tanker regeringen har gjort sig vedrørende f.eks. videreuddannelse af lærerne. Vi står i den situation, at folkeskolelærere skal til at undervise et klientel, som de har meget ringe erfaring i at undervise, og derfor er det meget påkrævet, at man også giver flere midler til uddannelse af lærere på f.eks. Danmarks lærerhøjskole.

Vi er naturligvis meget positivt stillet over for dette forslag, men jeg kan strø lidt malurt i bægeret og spørge, hvorfor ministeren først kommer med forslaget nu. Det skal træde i kraft 1. januar; det kan jo ikke være kommet som nogen overraskelse, at særforsorgen skulle udlægges, og jeg mener sådan set, forslaget kunne være kommet meget hurtigt efter vedtagelsen af de love, som betinger en udlægning af særforsorgen.

Men det, jeg vil forsøge at få kulegravet i udvalget, er spørgsmålet om den standard, man har tænkt sig at give de børn, som nu skal undervises i amtskommunernes og folkeskolens regie.

Integrationen er jo ikke noget nyt – og lykke for det – integrationen har været en løbende foranstaltning, og det er et spørgsmål, om man ikke, med de midler man har til rådighed nu, har integreret så meget i bund, som man kan tillade sig, uden at det går ud over eleverne. Derfor mener jeg, at man fra 1. januar må have sikkerhed for også fra folketingets side, selv om det nu overlades til amterne, at amterne ikke fortsætter den nedskæringspolitik på dette område, som staten har praktiseret det sidste par år. Amterne vil efter min mening overtage et fallitbo, og jeg kunne ønske, vi havde lidt mere kontrol med, hvilken standard man byder eleverne i de store kommuner, og det interesserer mig måske i endnu højere grad, hvilke vilkår man vil give dem i de mindre kommuner. Det er meget tvivlsomt, om de har samme forståelse for et ensartet tilbud, som vi trods alt nok har i folketinget. Men det skyldes jo konflikten mellem den nærdemokratiske hellige tanke og det, at man vil centralisere det. Jeg er på dette område nok knap så nærdemokratisk minded, som jeg tidligere har været, når jeg ser, hvordan der bliver skaltet og valtet med den bemyndigelse, som amter og kommuner får. Jeg vil gerne have – og det prioriterer jeg højt – at alle, uanset hvor de bor i landet, fri af geografiske hindringer får de samme uddannelsesmuligheder. Det er noget meget væsentligt, at vi giver alle de samme uddannelsesmuligheder. I hvor høj grad den enkelte ønsker at udnytte dem, må være op til den enkelte, men der må være stof nok at få diskuteret i udvalget.

Vi er positive over for forslaget, men der er som sagt grund til at få klart svar på, om amterne har pligt til at give de børn, som endnu ikke har påbegyndt skolegangen, en forsvarlig førskoleundervisning, eller om det bare er sådan, at amterne efter forgodtbefindende selv kan skalte og valte med disse børn.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne, som alle på nær en enkelt eller to udtrykte velvilje over for forslaget og oven i købet gav tilsagn om en hurtig behandling af det.

Der er stillet en række spørgsmål her, som nok formentlig egner sig bedre til besvarelse